AÇILIMA BAKIŞ….

Yazan: Naci Konyar - 2 Eylül 2009

1950 yıllarının başında kültür ve fikir sahasında birçok eser vermiş olan Samiha Ayverdi "Milli Kültür meseleleri" adı altında yazdığı kitabında etnik ve manevi bünyemizin üstüne dikkat ve basiretle başımızı eğmemizin zamanı gelmiş hatta geçmiştir derken ilginç bir örneklemede bulunuyor:

"Mesela, Fransızlar bu davanın üstünde bir buçuk asırdır hararetle çalışmaktadırlar.Şöyle ki, günün birinde Almanların bu millete:

"Siz Germen ırkındansınız" demiş olmaları, Fransız haysiyetini çok sarsmıştır.Fakat görüyoruz ki, bu haklı darbe ile yıkılmak şöyle dursun, derhal ilmi güçlerini seferber ederek, üstünde yaşadıkları coğrafyanın Fransız milletini meydana getirmiş olduğunu, hangi ırktan meydana gelmiş olursa olsunlar, yaşadıkları toprakların onları Fransız yapmış olduğunu, bir karşı teori olarak ileri sürmüşler ve Fransız milletini de bu anlayışa hazırlamışlardır."

Biz Türk milleti olarak Cumhuriyeti beraber kurduğumuz ve sık sık dile getirdiğimiz bin yıllık bir geçmiş beraberliği olan Kürt kardeşlerimizi kazanmak için ilmi güçlerimizi seferber etmeyi bir yana bırakalım üstünde yaşadıkları coğrafyanın Türk milletini meydana getirmiş olduğu inancını, hangi kökenden gelmiş olursa olsunlar yaşadıkları toprakların onları Türk yapacağı duygusunu verememişiz ki bugün ülkenin çare aranacak bunca meselesi varken milletçe "Kürt Açılımı" gibi bir bilinmezin tartışmasına boğulduk.

Açılım konusunda medyanın yayın politikası bize bir Erzurum fıkrası hatırlattı:

İhtiyarın biri yolda bir avcı görür.Avcı omzunda tüfeğinin yanı sıra ellerinde ucu çatallı demirden yapılmış bir alet, bir ağ, bir de torbada tezek taşıyor.Hani o yakıt olarak kullanılan hayvan pisliği.Bir de köpeği vardır avcının.İhtiyar, avcıyı böyle techizatlı görünce, "Oğlum, bu tüfeği anladık onunla atarsın vurursun.Bu köpek ne işe yarıyor ? diye soruyor.Avcı da "Av uzak bir yere düşer, uçuruma felan düşer, köpekte gider onu alır" der. Peki, bu demir çubuk ne işe yarar ? sorusunu soruyor ihtiyar.Avcı "av mağara gibi ince bir yere girerse, o demiri sokar ve kancasıyla çıkartırız." Açıklamasını yapar.İhtiyar "peki oğlum, bu tezek ne için ? diye sorunca avcı şu yanıtı

verir: Bazen av girdiği yerden çıkmaz ve tezeği yakar tütsü gibi dumanını veririz mağaranın içine, öyle çıkarırız.İhtiyar yine sorar: "Tamam onu da anladık şu ağ ne işe yarar? Avcı, "bunu da dışarı çıkınca üzerine atarsın, hiç kımıldayamaz." Der. İhtiyar bunu duyunca "E oğul, Allah kimseyi senin eline düşürmesin karşılığını verir.

Allah bizim ülkemizde ki medyanın eline de kimseyi düşürmesin.

Otuz yıllık ulusal bir meseleden çıkardıkları neticeye bakınız.MHP ve DTP nin oyları artmış.Yorumları Türk ve Kürt milliyetçiliği yükselişe geçmiş.Şimdi bu tür anketlerin açılımın gayesine hizmet ettiği söylenebilir mi? Sonra yıllardır ülkemize, insanımıza acı veren ulusal bir meselede siyasi hesapların yeri olurmu? Cumhuriyet tarihimizin en önemli konusuna siyasi rant düşünerek çözüm aranabilir mi?

Bir mesele var, bunun sağını-solunu ardını-önünü kendi aramızda tartışalım da doğrusunu bulalım arkadaşlar diyen bir parlamento ortada yok.İş tazminat açmaya kadar gerdirildi.İktidar ve muhalefet böyle önemli bir ulusal davada yan yana gelmeyip ne zaman bir araya gelecek.Böyle bir meselede siyasi risk hesabı yapılması doğru mudur?

Milletimiz bu ulusal davayı iktidarla muhalefetin kavga sebebi olarak değil bir ülkenin beka meselesi olarak değerlendirip tartışmasını, tüm kurum ve kuruluşlarının sivil toplum örgütlerinin, ilim ve fikir adamlarının görüşleri alınarak ortak bir akılla ve Kürt kardeşlerimizin de "**Biz Biriz**, **Biz Bütünüz, Biz Bir Aileyiz"** anlayışıyla sağduyulu bir yaklaşımla üniter yapımıza zarar vermeden demokratik taleplerinin doğrultusunda çözülerek annelerin göz yaşlarının dinmesini istiyor ve şöyle diyor:

Türkler, Kürtler aynı ağacın dalıdır.

"Ve aynı bayrağın adıdır. Dostlar da, düşmanlarda hikmetine varsın şu gerçeğin. Meyvesi Kürt mü olurmuş Türküm diye açan çiçeğin…"

Naci Konyar